

En vår av undervisning

Vi har haft en vår med mycket undervisning. Först var Anne Marie Dione och jag i Dakar för att undervisa barn- och ungdomsarbete på kyrkans teologiska institut. Det var väldigt givande och samtidigt kallt, eftersom Dakar är vid kusten. Det bästa med den perioden var att vi kunde syssla med pyssel, lekar och diskussion. Alla verkade vara riktigt nöjda och dessutom var vi ense behovet av att undervisa minderåriga. Tiden i Dakar avbröts under ett förlängt veckoslut i Fatick, eftersom kyrkans årliga synod inföll just då. Det är en trevlig tid där alla församlingar och kyrkans samarbetspartners samlas för att närvara vid debatter, gå igenom årsberättelser och andra aktuella frågor. I år behandlades reformationen och två nya program för kyrkans arbete presenterades. Det är inte fråga om stora förändringar, utan snarare handlar det om tydligare målsättningar och kommunikation.

Till vänster undervisning i pedagogik på teologiska institutet i Dakar med Gabriel Bakhom och Diene Sarr. Till höger kyrkans synod.

April började med Felms medarbetarkonferens. Vi hade några intensiva och samtidigt vilosamma dagar tillsammans. Bland annat gjorde vi en utflykt till Ngaparou strand där missionen förr hade en stuga. Det fanns en hel del arbete att hinna ikapp efter att vi återvände till Fatick. Bland annat var det dags att hålla ett seminarium om vår kartläggning av arbetet i församlingarna. Vi hade bjudit in tre representanter från varje församlings ledning. Vi berättade vad de och andra hade sagt och sedan ställde vi frågor till dem församlingsvis. De här frågorna är en grund för en planering av barn- och ungdomsarbetet som vi kom överens om att församlingarna ska göra upp. Åtminstone hälften av kyrkans medlemmar torde vara minderåriga, och deltagarna verkade förstå behovet av att ha verksamhet som tjänar den åldersgruppen.

Idag har vi avslutat församlingsförskolläraernas seminarium (det som tidigare var dagklubbar). Vår tredagarskurs har handlat om ur man använder spel och arbetsblad i undervisningen, samt om hur man bättre kan förbereda sina lektioner. Vi har redan träffats flera gånger och det känns som ett väl sammansvetsat team. Om någon vecka ska vi träffa en betydligt större grupp: De nya söndagsskollärarna. Be gärna för det seminariet, eftersom det blir en hel del logistiska utmaningar och eftersom söndagsskolan är kyrkan största verksamhet för barn. Resan till Fatick kan också bli mer besvärlig eftersom Ramadan börjar strax innan. De som reser långt under dagtid kan få problem med att hitta lunch. Be gärna också för juni månad. Vi ska hinna informera förskolornas föräldrar om barns rättigheter, skriva rapporter och planera nästa år i större detalj, samt planera undervisning för tonåringar under ungdomsorganisationens läger i september.

Från vänster förskollärare Coumba Faye, Antoine Diouf och Latyr Faye lever sig in i rollen som förskole-elever. I bakgrunden syns Waly Thiao, ansvarig för församlingsförskolorna, samt Anne Marie Dione som ansvarar för söndagsskola och konfirmation.

Kontextualisering

Under min språkkurs i Frankrike 2014 tog jag ledigt en vecka för att besöka Taizé. Det var många ungdomar som samlades för att dela några dagar med kommuniteten som bor där. Min bibelstudiegrupp bestod av flera nationaliteter och vi satt tillsammans då en stor grupp nya ungdomar anlände till veckoslutet. De såg alla ut att vara lite på sin vakt. Plötsligt blev vår amerikanska kompis nästan upprörd. Hon uppmanade oss att le och att visa gästvänlighet. Jag tyckte hennes reaktion var lite överdriven, och när jag tänker efter hade hon flera gånger gett uttryck för kulturchock. Jag försökte förklara för henne att här i Europa har vi inte lika stora positiva gester som på hennes kontinent. Det tolkas inte heller av andra européer som ogästvänlighet. Fast egentligen har hon förstås rätt. Det märkte jag t.ex. då jag besökte en Hillsong-församling i Lyon. Helt instinktivt blir vi glada av ett varmt mottagande och leenden, förutsatt att det inte är så översvallande att vi blir på vår vakt av det ovana med det hela.

Nu är det jag som är från en annan kontinent och som har åsikter om hur man egentligen borde bete sig. Det handlar delvis om pedagogik, psykologi och organisationskultur, men också om kristen teologi och trosutövning. Jag försöker t.ex. lära ut att man inte ska titta på tavlan då man talar till en grupp, utan på gruppen. Om man inte vill titta på gruppen kan man åtminstone vara vänd mot den. Och liksom jag gjorde i Taizé börjar även senegaleserna förklara att kroppsspråk i Senegal är annorlunda än i väst och att det signalerar andra saker. (Med den skillnaden att senegaleserna inte genast svarar, utan väntar till en lämpligare tidpunkt med sina kommentarer, för att jag inte ska tappa ansiktet.) Och de har förstås rätt, men är det hela bilden? Som utomstående är det svårt att avgöra vilka saker som bara kan tillämpas i väst, vilka saker som är direkt överförbara till en senegalesisk kontext och vilka saker som i princip är rätt, men vars uttryck behöver modifieras för att verkligen vara till nytta här.

Under mina teologie studier fascinerades jag av dessa frågor. Hur kan en kristen hålla kvar sin kultur och samtidigt leva ett djupt kristet liv? I vilken mån måste ens världsbild bli västerländsk eller judisk för att man inte ska tappa poängen i tron? Jag har kommit fram till att västerlänningar ganska ofta missförstår Jesus pga att vi tolkar hans ord för individ betonat. Att ha lite fel teologi är knappast en frälsningsfråga, men ibland leder teologiska missförstånd till att vi inte kan acceptera Gud eller till att kristna betar sig motbjudande. Då blir rätt teologi plötsligt en frälsningsfråga både i andlig och konkret bemärkelse.

Ju längre jag bor här desto fler frågor får jag om hur kyrkan ska kontextualisera både konkreta och teologiska saker. Det finns så många sätt att se på saker. Vissa små frågor blir förstås lite tydligare. Jag tror t.ex. att det

finns delar av vårt kroppsspråk som är universellt och delar som är kulturbundna. Så jag gissar att jag ändå har lite rätt i fråga om att inte titta på tavlan då man talar till en grupp. Ibland måste man bara göra antaganden och vara öppen för att kanske få mera nyanser i ett senare skede. Det fina med att vara missionär är att ständigt få lära sig nya saker.

Som organisation är den lutherska kyrkan i Senegal också i ett skede av tillväxt. Den ska bli ännu mindre beroende av Felm. Den hittar egna lösningar. Den har beslutat att den nu inte prästviger medlemmar som är kvinnor, men accepterar andra kyrkors präster oberoende av kön. I den här och i andra frågor finns det många uppfattningar inom kyrkan. De är olika viktiga i olika skeden av utvecklingen. En kontextuellt synnerligen relevant frågan om polygami verkar redan vara klart avgjort till förmån för monogami, medan andra frågor inte ännu aktualiserats. Och oberoende av de beslut som tagits påverkas medlemmarna också starkt av majoritetsbefolkningen. De som ber för kyrkan kan gärna be att den skulle hitta bra kontextuella lösningar på de frågor den kommer att ställas inför, så att evangeliet ska kunna praktiseras på ett sätt som ger hopp och liv.

Bibelord

För att vinna dem som står under lagen har jag för dem varit som en som står under lagen, fast jag själv inte står under lagen. För att vinna dem som är utan lag har jag för dem varit som en som är utan lag, fast jag inte är utan Guds lag, jag har ju Kristi lag. 1 Kor 9:20-21 (Kontextualisering enligt Paulus.)

Böneämnen:

- Söndagsskoleseminariet och juni månad
- Församlingarnas planering av arbetet med minderåriga och vår avdelnings val av pilotförsamlingar
- Vishet att hitta bra kontextuella lösningar på olika frågor i kyrkan

Tack

- En givande undervisning i Dakar och att församlingarna tar arbetet på allvar.
- Pusselbitar som faller på plats i fråga om planering och organisation i arbetet.
- Gud ger sin kraft och vishet då vi ber om den.

Anna-Lena Särs

Sommaren 2014 reste jag till Senegal för att utveckla barn- och ungdomsarbetet i Senegals lutherska kyrka. Nu fortsätter jag en andra arbetsperiod som rådgivare för avdelningen för kristen fostran.

Adress: BP 9, 23600 Fatick, Senegal

e-post: anna-lena.sars@felm.org

Blogg: www.varmorgonnynad.blogspot.fi

Hopp. Samarbete. Framsteg.

Det kristna budskapet om hopp, tro och kärlek till nästan har varit utgångspunkten för vårt arbete i nästan 160 år. Kom med och bygg en rättvis och medmänsklig värld.

Stöd vårt arbete

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH. Märk donationen med missionärens namn.